

Vesperviering

vrijdag 25 november 2022

voorganger: Lidwien Meijer

lector: Gerarda Havermans-van Mourik en Yvon Westhuis

muziek: Wim van der Steen (piano en zang)

camera: Jan Voorbraak

Muziek

Het is 17.00 uur: we steken de kaars aan

Welkom en inleiding

Van harte welkom in deze Vesper, de een-na laatste van het jaar.

We zijn in de schemer naar de kerk gekomen, en nu we hier zitten is het buiten al donker. Buiten is het donker, en ook bij ons vanbinnen kan het soms wat donker voelen. Daarom is het goed om hier, nu, bij elkaar te zijn.

Ik las ergens dat mensen in hun leven gemiddeld 15.000 uur besteden aan wachten. Als je het omrekent naar jaren, kom je uit op een dikke anderhalf jaar.

We wachten op heel veel verschillende dingen: in de rij voor de kassa, bij de tandarts totdat de verdoving werkt, en in deze tijd zullen er veel mensen zijn die wachten tot hun salaris, pensioen of uitkering gestort wordt. Waar we ook op wachten, en of we nu geduldig zijn of vol ongeduld, dat wachten heeft vaak een wat passief karakter.

Nu met het aanbreken van de Advent, waarop we in deze vesper als het ware een voorschot nemen, komen we ook in een tijd van wachten. Of liever in een tijd van VERwachten. En dat is toch wat anders. Dat is niet passief. In dit verwachten zit iets van verlangen, van je aandacht en je hart als het ware uitstrekken naar die gebeurtenis waarnaar je uitkijkt. Juist in deze in zoveel opzichten donkere tijd willen we opmerkzaam zijn op de sprankjes licht, die er altijd zijn. In de verwachting van het grote Licht dat met Kerstmis naar ons toekomt.

Korte stilte

Lied: Verheft uw hart (*Gezangen voor Liturgie, nr. 537*)

Verheft uw hart, weest welgemoed,
verhoopt de dag die daagt voorgoed.
Gedenkt de Heer en zijn verbond
in woord en brood, totdat Hij komt.

Totdat Hij komt, bestaan wij hier,
wakend en wetend dag noch uur,
elkander dragend in geloof,
Gods woord verwachtend van omhoog.

Heer God, die immer komen zult
in dood en mensennood gehuld,
geef dat wij U vandaag verstaan,
troostend elkander in uw naam.

Openingsgebed

Als de nachten donker zijn, ontsteek een lamp in onze ziel.
Als de storm raast over het land, wees ons nabij in een zacht suizen.
Alle verdriet, alle angst, alle boosheid, laat ze verstillen bij U.
Wees kracht in ons, liefde, wees licht in ons, ruimte,
Leer ons stil zijn, leer ons open zijn,
uw heilige Naam in ons midden, uw heilige Woord in ons hart,
onuitsprekelijke, wees bij ons, raak ons aan met uw licht.
Amen.

We bidden psalm 25 (*Uit: psalmen vrij van Huub Oosterhuis*)

*Naar U Levende, klimt mijn ziel.
U vertrouwt ik, dat Gij zijt.
U verlang ik, ooit te zien.*

Door de nacht heen, zien uw ogen, mij.
Van mijn ellende, keer U niet af.

*Naar U Levende, klimt mijn ziel.
U vertrouwt ik, dat Gij zijt.
U verlang ik, ooit te zien.*

Mijn vertrouwen, beschaam het niet.
Op U wachtte ik, levenslang.

*Naar U Levende, klimt mijn ziel.
U vertrouw ik, dat Gij zijt.
U verlang ik, ooit te zien.*

Elke dag weer, zoeken mijn ogen... jou.
Laat je nu vinden, liefde.
Keer je niet af.

*Naar Jou Levende, klimt mijn ziel.
Jou vertrouw ik, dat Jij zijt.
Jou verlang ik, ooit te zien.*

We zingen psalm 144 *(Henk Jongerius)*

*Verlos ons, laat er vrede komen,
vervul wat mensen dromen.*

Ik was verheugd toen ik het hoorde
"wij gaan op naar het huis van de Heer".
En nu staan wij voor uw poorten,
op uw grond, Jeruzalem.
Alle stammen trekken er heen in karavanen
om de naam van de Heer te vieren.

Bid om vrede voor deze stad,
wens haar kinderen alle zegen.
Stad van vrede, in uw midden mag een mens gelukkig zijn.
Alle voorspoed wens ik jou, lieve woning van mijn vrienden:
stad van God, ik wens je vrede,
de vrede die altijd blijft.

Evangelielezing – Matteüs 24, 37-44

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

Zoals het was in de dagen van Noach, zo zal het gaan bij de komst van de Mensenzoon.
Want zoals in de dagen van de zondvloed de mensen aten en dronken, huwden en
uithuwelijkten, tot de dag waarop Noach de ark binnenging, en ze van niets wisten totdat de
zondvloed kwam en hen allemaal wegrukte, zo zal het ook gaan bij de komst van de
Mensenzoon.

Dan zullen er twee op het land zijn: de een wordt meegenomen en de ander wordt
achtergelaten.

Twee vrouwen zullen met de molen aan het malen zijn: de een wordt meegenomen en de
ander wordt achtergelaten.

Wees dus waakzaam, want je weet niet op welke dag jullie Heer komt.

Want je weet: als de heer des huizes geweten had in welk deel van de nacht de dief zou komen, dan was hij wakker geweest en had hij het inbreken in zijn huis wel verhinderd. Daarom moeten juist jullie voorbereid zijn, omdat de Mensenzoon komt op een uur waarop je het niet verwacht.

Woord van de Heer.

Wij danken God.

Gezongen acclamatie:

Laat komen, Hij die komen zal.
Verlangend zien wij naar Hem uit!

Overweging

Nu dat voetbaltoernooi in Qatar bezig is, vraag ik me af: heeft de wereld zitten slapen toen dit gekke, kleine woestijnland werd uitgekozen om zo'n evenement te organiseren? Hadden we toen maar dit... hoor je nu, we hadden nooit... we hadden toch kunnen weten dat...

Met die enorme klimaatproblemen, denk ik vaak: hebben we zitten slapen al die jaren, we hadden al veel eerder moeten luisteren naar de profeten die dit al voorspelden. Maar we noemden ze onheilsprofeten en veel mensen boekten nog eens een vliegreis, of bouwden een stal erbij... gestimuleerd door de Rabobank.

In de evangelietekst worden twee soorten mensen onderscheiden. Mensen die waakzaam zijn, oplettend, zoals Noach. En mensen die dat niet zijn. De mensen die denken: We vinden het wel best, na ons de zondvloed.

Noach had het verbond met God nooit verbroken. Hij bleef verbonden met zijn geloofstraditie. De anderen in zijn land laten Gods water over Gods akker lopen. De zondvloed zal hen overvallen, als een dief in de nacht, maar Noach zag het aankomen en bouwde zijn ark.

Advent is een tijd van verwachting. We zien uit naar het licht. We vragen ons oplettend af: ben ik zelf de baas of laat ik me leven door de materie, de drukte, het vele, het volle. Wat laat je je aanpraten... én waar verlang je echt naar...

Advent, het is een periode, maar uiteindelijk een houding. Waarbij woorden als waakzaamheid, uitzien naar.... verlangen... geduldig wachten... in het licht staan.

Zo levend, kun je signalen opvangen en net als Noach onderscheiden wat bij Gods liefde hoort en wat niet. Je mag vertrouwen op het uiteindelijke visioen, van zijn komst hier op aarde, wat we met het Kerstfeest vieren gaan. Amen.

Stilte

Lied: Nacht van droom en van verlangen (*Zangen van Zoeken en Zien, nr. 561*)

Nacht van droom en van verlangen
draagt het schemerlicht ter nauwernood.

Onuitwisbaar groeit verlossing
in de barensweeën van de tijd.

Onmiskkenbaar moe gedragen
wijkt het duister voor het volle licht.

Voorbeden

Gezongen acclamatie: Spreid uw dragende vleugels

(Gezangen voor Liturgie, nr. 400a)

Spreid uw dragende vleugels onder ons uit,
spreid uw lichtende liefde over ons uit.

Worden wij stil, keren we ons naar binnen, om te kunnen bidden

Goede God wij bidden vandaag
dat we mogen leven als mensen van Advent.
Dat we mogen groeien in geduld en aandacht,
en leren luisteren naar Uw stem in ons hart.
Laat ons zingend bidden....

Voor alle slachtoffers van onzorgvuldige keuzes bidden wij.
We denken in deze tijd aan al die uitgebuite arbeiders van de stadions in Qatar
en voor de mensen die de gevolgen moeten dragen van de klimaatverandering.
Om recht voor hen, om recht voor onze Moeder Aarde, die ons draagt en voedt.
Laat ons zingend bidden....

We bidden om stille momenten in deze drukke maand,
om eenvoud en ruimte.
Dat we attent zijn op de werkelijke betekenis van het kerstfeest:
Gods licht, dat geboren wordt in ons.
Laat ons zingend bidden....

Bidden we voort onze eigen intenties.

Onze Vader

Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd, uw rijk kome,
uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren,
en breng ons niet in beproeving
maar verlos ons van het kwade.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid.
Amen.

Lied: Als tussen licht en donker *(Gezangen voor Liturgie, nr. 578)*

Als tussen licht en donker
de tijd zijn stroom versnelt,
zijn wij in U verzonken,
ons hart raakt niet ontsteld:
Gij leeft en houdt de wacht!
Wij hebben niets te vrezen,
de slaap zal ons genezen.
Gij waakt de ganse nacht!

Die lange nacht, die winter
doorstaan wij met geduld;
wij leven ongehinderd,
de dagen zijn vervuld:
Gij hebt het woord volbracht,
dat feilloos staat geschreven
en keert niet ijdel weder.
Uw licht komt na de nacht!

O hemellichaam, Jezus
dat ieder mens verlicht,
wij staan in U te lezen,
Gij zijt ons vergezicht.
De dageraad breekt aan:
uw komst is niet te keren,
wil ons de eenvoud leren,
leer ons uw toekomst aan!

Slottekst

Advent: tijd om wakker te worden.
Open je ogen voor het lijden van vergeten mensen.
verhelder je geest, opdat je kunt onderscheiden wat echt is...

Open je oren voor de vraag achter de woorden,
voor het roepen dat wordt gesmoord
voor het nieuws dat verzwegen wordt.

Open oog en oor voor de tekenen van hoop
die ontluiken als groene twijgen in de winter,
stappen naar vrede, inzet die gratis is,
groeien van verbondenheid

Open je hart voor de Stem die diep in ons blijft roepen
tot wij opstaan en ons keren naar Gods licht...,
dat wij verwachten mogen.

Advent: wakker worden,
en opstaan met kracht in je hart en je handen.
Vier weken de tijd om te oefenen in mens-woorden.

Zegenwens

Lied: De nacht loopt ten einde (*Gezangen van Liturgie, nr. 427*)

*De nacht loopt ten einde,
de dag komt naderbij!*

Het volk dat woont in duisternis
zal weten wie zijn heiland is.
Onverwacht komt van heinde en ver
de mensenzoon, de morgenster.

- Tekens aan sterren, zon en maan,
hoe zal de aarde dat bestaan?
Zo spreekt de Heer: verheft u vrij
want uw verlossing is nabij.

Een twijgje, weerloos en ontdaan,
- zonder gestalte, zonder naam.
Maar wie gelooft verstaat het wel.
Dat twijgje heet: Emmanuel.

Die naam zal ons ten leven zijn.
Een zoon zal ons gegeven zijn.
Opent uw poorten metterdaad
dat uw Verlosser binnengaat.

Meditatieve muziek ter afsluiting

De Vesperviering is een initiatief van parochianen
van Parochie De Goede Herder Maassluis-Vlaardingen-Schiedam
en wordt uitgevoerd onder verantwoordelijkheid
van de pastoraatsgroep de Goede Herder Schiedam.
De Vesperviering wordt de laatste vrijdag van elke maand gehouden.